

eller at der havde været Rekurs til Ministeriet i sidste Instans. Saadanne Spørgsmaal som det med Mureren, der vil vies af en bestemt Præst, løses ikke her. Mureren kan godt blive Bedstefader og ikke viet endda. Jeg synes, at der kunde være sat noget andet ind, navnlig om et Kirkeraad og sluttelig om Ministeren, saa havde der været 3, der havde Afgørelsen. Men i det store og hele forekommer det mig, at Ændringsforslaget giver Frihed og den rette Frihed til alle Sider, og jeg ser ikke, at min ærede Kollega, Ordføreren for Mindretallet (S. Jensen), behøvede at se saa mørkt paa Sagen, som han gjorde i sin Indledning. Der er herved dog gjort et stort Fremskridt, Befolkningen behøver fremtidig ikke mere at træde ud af Folkekirken; de, som føle Trang til at undvære kirkelig Vielse, kunne altsaa uden at faa dette særlige Stempel paa sig og uden at være udtraadte af Folkekirken blive borgerlig viede. Hvad mere kan der i Grunden forlanges? Det forekommer mig, at der ser det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) fuldstændig rigtig, naar han siger, at det er den rette Frihed, som vi give Befolkningen, og 1ste og 2den Klasses Ægteskaber kan der derefter slet ikke mere være Tale om.

Min anden ærede Kollega fra samme Kreds (Nordby) har jo omtalt Adressernes Betydning, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg vil dog sige til den ærede Ordfører for Mindretallet, at jeg kan godt forstaa, at han med den Erfaring, han har fra sin Ungdom om at lave Adresser, kan se noget skeptisk paa det. Jeg vil heller ikke i Almindelighed sige, at Adresser have saa stor Betydning, thi man kan let faa Folk til at skrive under paa Adresser, naar det ikke koster dem mere end at skrive deres Navn under; men netop de Adresser, som her ere fremkomne uden nogen særlig paavislig Agitation, synes jeg, have stor Betydning, og jeg tror, at der kunde have været tilvejebragt 10 Gange saa mange Underskrifter paa denne Adresse, hvis Befolkningen havde tænkt sig, at der i Virkeligheden var Fare for, at dette Lovforslag kunde blive gennemført; jeg tror, at der saa vilde være kommet mange flere Underskrifter. — Saa meget om Adresserne. Sammenligningen med den anden Adresse fra de 180,000 synes jeg nu ikke passer, det var en lidt underlig Sammenstilling, den ene Adresse angaar Voldtægtsforsøg, og den anden angaar Indgaaelse af Ægteskab. Det er min Overbevisning, at vi,

som sagt, kunde have faaet 5 Gange saa mange til at underskrive, hvis der havde været sat nogen Agitation i Scene. — Jeg kan derfor ikke andet end med Glæde slutte mig til det foreliggende Ændringsforslag, og jeg haaber, at den højtærede Minister deraf maa finde Anledning til ogsaa at sige, at noget er bedre end intet. Thi dette kan dog bruges, og saa kunne vi vente, indtil der i Befolkningen viser sig andre Stemninger. Det er dog vel egentlig saadan, at det Lovgivningsarbejde, som bygger paa de Interesser, som findes i Befolkningen, har den sikreste Grund. Og dersom der i Befolkningen havde været særlig Interesse for dette Lovforslags Gennemførelse, saa vilde der ganske vist være kommet Adresser ogsaa til Fordel for det. Men vi have jo ikke faaet en eneste, thi den Præstadresse, der kom, var jo af en saadan Beskaffenhed, at Halvdelen af Underskriverne bag efter erklærede, at de havde skrevet under af Vanvare, havde jeg nær sagt, og den nævnte Adresse tyder derfor, synes jeg, paa det modsatte end det, som den gik ud paa. — Jeg skal slutte, idet jeg siger, at det er dog bedre at sætte en ny Klud paa et gammelt Klædebon, end at gaa med store Huller, saa at man kan se, hvad der er der inden for.

Titelen paa Ændringsforslaget lyder paa „Nogle Bestemmelser med Hensyn til Ægteskabs Indgaaelse.“ Jeg synes, at dette er en noget uheldig Titel, og jeg vil henstille til det ærede Udvalg at faa denne Titel forandret til 3die Behandling; denne Titel: „Forslag til Lov om nogle Bestemmelser o. s. v.“ synes jeg passende kunde afløses af „Forslag til Lov med Hensyn til Ægteskabs Indgaaelse.“

S. Jensen: Det er nogle Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre over for de 3 ærede Medlemmer, der have udtalt sig sidst, og da først det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Han begynder sin Del af Udvalgsbetænkningen med at sige, at han er ikke principielt imod, at Indgaaelsen af Ægteskab ordnes saaledes, at Handlingen deles i en borgerlig Anerkendelse af Ægteskabet og en kirkelig Indvielse deraf; men længere nede fortsætter han med, at dersom Befolkningen i stor Udstrækning havde følt Trang osv. Det er altsaa hans Mening — og det samme betones i hans sidste Udtalelser — at der er ingen Trang til Støde. Hvorledes kan det ærede Medlem have faaet det at vide. Dette kan han lige saa lidt have faaet at vide ved at